

VÁLKA O TROJSVĚT

VELKÁ LEČICE

2025

Neděle 20.7.2025

Ani jsme se nenadáli a už jsme zase po roce vyrazili na cestu do tábora. Na louce na nás čekali naši milí vedoucí a po rozdělení do oddílů jsme se ubytovali ve stanech, ti nejmladší z nás byli vybráni na testování nových podsadových stanů. To ale nebylo z novinek vše. I rozdělení do oddílů přineslo změny. Minimixu se ujali Anežka, Laura a Peťan a pojmenovali se Minilidi – Hobiti. Holky vytvořily hned dva oddíly – malé holky a střední holky. Ty mladší dostaly na starost Niki a Domča se jménem Dračice a ty starší – Smradlavé špinavé ponožky – získaly Maťáka a Julču. Velkých bylo na dva oddíly málo a tak již druhým rokem vytvořili oddíl velký mix. Dlouholetá tradice jména se nemohla porušit stejně jako vedoucí, proto si Pelikány 2025 vzali Dorfie, Lea a Miška. Středních kluků bylo na oddíl tak akorát. Pojmenovali se Bagristi a do vedení se postavili Pavlis, řečený Bagris, Mike a Bambus.

Po rozdělení se nově vzniklé oddíly vydaly zkontrolovat stav bunkrů. Jediný, který přežil roční odloučení, byl bunkr velkého mixu a středních holek. Zbytek si je bude muset postavit znovu. A lépe.

Novinka se objevila i ve stylu skladování ešusů. V televizi vyrostl z brusu nový ešusovník, na kterém jsme si po večeri nádobí pověsili.

Večer nám trojice nových praktikantů Niky, Laura a Mike zapálili první slavnostní táborový oheň. Velký oddíl přečetl příběh o stoupání nahoru, nováčci dostali znaky tábora a i na zpívání došlo.

Pondělí 21. 7. 2025

Ke snídani nám náš skvělý pan kuchař Štefan „upatlal“ kaviár, ale nádobí jsme umýt nestihli. Tábořem se totiž rozeznělo letošní první „mejdlo.“ Do tábora zavítala cizí postava, která se představila jako bard. Prý ho sem přilákala nějaká silná magie.

Někteří z nás si vzpomněli, že vzadu v táboře za lávkou zahlédli jakousi mohyly. Když ji bard spatřil, začal vyprávět příběh, který se k ní váže:
Na počátku všeho byl Stvořitel, který stvořil vše na tomto světě. Milenia vládl všemu, ale když byl unaven svým bytím předal vládu svým třem nejuvěrnějším. Garadon vládl Podsvětí, Naill Středozeří a Aine Nebesům. Stvořitel každému vladaři věnoval magický artefakt, do kterého vložil svou sílu. Aine svůj artefakt proměnila v náhrdelník a rozdělila jeho moc mezi bohy na nebesích, aby měli více síly se starat o svět. Naill svůj artefakt proměnil v nástroje sloužící lidem a tak se lidé Středozeří naučili řemeslům. Garadon se o moc dělit nehodlal. Ze svého artefaktu si ukul meč před nímž padali všichni jeho smrtelní nepřátelé.

Zatímco Aine i Naill udržovali ve svých světech mír a rovnováhu a drželi se nauky Stvořitele, Garadon pokořil celé podsvětí a to mu přestalo stačit. Cítil se být nejpovolanějším a nejschopnějším z božských vladařů a pomocí lstí se mu podařilo vypustit z podsvětí demony do mírumilovného Středozeří. Lidé se neměli jak bránit a Garadon se začal zmocňovat Naillových náčiní a získával tak větší moc. Svět lidí se mu postavil v bitvě u Arsa Aruzy, ale oslabený Naill je nedokázal zachránit. Svět lidí padl. Poslední přeživší se ukryli hluboko do lesů a opustili své komunity, Naill chtěl posbírat zástavy šlechtných a nebojácných rodů padlých v boji, ale to nemohl ze své božské podstaty, a proto od té doby hledá lidi, kteří by se Garadonovi a jeho démonům postavili.

Když Garadon pokořil svět lidí, rozhodl se zaútočit na nebesa. S

artefakty Naillových lidí měl větší moc než Aine a její bohové, ale nebesa odolávala. Ale Garadon se nehodlal vzdát dokud nebude mít celou sílu Stvořitele a nestane se tak bohem všeho a všech.

Bard věřil, že na legendě je kus pravdy, a viděl v nás naději, že bychom mohli pomoci zachránit bohy i nebesa. Předal nám svítek vztahující se k příběhu a prozradil, že na místě poslední bitvy leží zástavy padlých bojovníků. Tam se máme vydat při západu slunce – tehdy je to nejbezpečnější.

Dopoledne se všechny oddíly podívaly blíž k mohyle, pak se během dopoledního PPO přesunuly k bunkrům nebo ke klackům na obranu.

Odpoledne jsme se rozdělili do pěti skupinek, které se

tradičně pojmenovaly podobně, tentokrát podle prvků z periodické tabulky: **Uhlíci, Neoní, Kyslíci, Borci a Zlatíčka**. Krátce po rozdělení ale začalo pršet, takže se místo venkovní hry odehráli kvíz o první body do táborového poháru.

Po večeri jsme se vydali na místo poslední bitvy. Po cestě jsme znovu potkali barda, který nám nabídl svou společnost. Nejdřív se na průzkum vydala skupina vedoucích, ale dlouho se nevraceli. Poslali jsme tedy dalšího hledače, který se však vrátil s tím, že tam nikde nejsou. Bard Barun, jak jsme zjistili, nám poradil, abychom šli všichni – v

počtu je síla.

Když jsme dorazili blíž, bard ukázal na temného slepého druida, jež obětoval zrak, aby mohl vidět do jiných dimenzí. Zato jeho sluch byl mimořádně dobrý. Druidi byli na poli dva. Plán byl jasný: potichu projít loukou a zmocnit se zástav u padlých bojovníků.

Všechno šlo dobře, dokud jsme nebyli téměř pryč. Tehdy nás druidi zřejmě zaslechli a začali kouzly přivádět mrtvé bojovníky k životu. Raději jsme se stáhli na rozcestí, kde se s námi bard Barun rozloučil a odlákal je jinam. My jsme se vrátili do tábora, cestou jsme se potkali s vedoucími z prvního průzkumu a dorazili zpět ve stejném počtu, jako jsme vyrazili.

V Paneláku jsme si zrekapitulovali večerní události a přemýšleli nad významem zástav – napadlo nás, že by mohly symbolizovat povolání: skláře, barvíře, truhláře, kováře a pláteníka. Další nápady už nepřišly, a tak jsme zalezli do spacáků.

Úterý 22. 7. 2025

Po včerejším deštivém dni nás ráno ze spacáků vytáhlo sluníčko, které nám všem zvedlo náladu. Na ranním nástupu jsme se dozvěděli vítěze včerejšího kvízu – mozkové závity nejvíc nazhavlili členové skupiny **Zlatíčka**.

Dopoledne i odpoledne museli ale mozky zapnout všichni. Čekali nás workshopy k vybraným bobříkům a spousta nových dovedností:

- **Mike** nás provedl vázáním uzlů krok za krokem.
- S **Matákem** jsme si zahráli fotbal, volejbal i přehazovanou.

• **Mušle** a **Lea** nám vylepšily obličej i vlasy barvami – po chvíli po táboře pobíhali upíři, mimoni i ledové královny.

• S **Bagrisem** jsme se naučili druhy ohňů a jak je rozdělat.

• S **Niky** a **Laurou** jsme si zkusili šifrovat i dekódovat.

• **Kachna** nám osvěžila základy první pomoci.

- **Bambi** nás seznámila s rostlinami, které můžeme jíst, a těmi, kterým se raději vyhnout. Na závěr jsme si mohli namíchat vlastní bylinný čaj.

Večer probíhalo PPO a většina oddílů se odebrala do bunkrů. Začali se plnit první bobříky. Před spaním si malé holky poslechly pohádku od Domči, O Solničce a Pepříkovi cestovatelích – a na chvíli se k nim přidal i velký oddíl a poslouchali všichni společně jako malé děti.

Středa 23. 7. 2025

Dnes nás ze spacáků vytáhlo ještě silnější sluníčko než včera a ranní nástup se tentokrát konal jinde než obvykle – na louce u ohniště.

Po nástupu se oddíly začaly chystat do bunkrů, ale přípravy přerušil příchod neznámé postavy. Představil se jako válečník **Averil**, Kančí bůh. Zatímco ostatní bohové přemýšleli, jak ochránit Nebesa, Averil se rozhodl nás vyhledat a požádat o pomoc v boji. Nabídl nám štíty a varkoče, a po krátké poradě jsme jeho nabídku přijali a slíbili mu účast v boji proti Garadonovi, pánovi Podsvětí.

Averil nás zavedl do lesa kousek nad táborem, kde nám vybavení předal.

Požádal nás, abychom si varkoče pomalovali podle zástav, a domluvili jsme se, že na nás zítra počká u místa poslední bitvy, až slunce bude stát nejvýš.

Dopoledne jsme si v táboře

rozdali varkoče, zkrátili je na potřebnou délku a obarvili podle barev zástav:

Zlatíčka – oranžová, **Kyslíci** – červená, **Uhlíci** – zelená, **Neoni** – modrá a **Borci** – hnědá. Odpoledne si každý natřel svůj štít na bílo, a zatímco barva schla, oddíly navštívily své bunkry. Vedoucí nám pak na obarvené varkoče nastříkali naše erby ze zástav.

Po večeri nás čekala letošní první diskotéka ve stylu **Hawaii**. Tančilo se v hangáru i na louce a v Lečobaru se podávaly skvělé drinky. Do spacáků jsme zalezli příjemně unavení – a někteří

ještě pořád barevní od kříd a malovátek.

Čtvrtek 24. 7. 2025

Dnes nás ze spacáků probudil oddíl malých holek, který odvážně hlídal tábor celou noc. Věděli jsme, že nás čeká náročná bitva proti Garadonovi, a tak jsme dopoledne zasvětili trénování bojových taktik. Zkoušeli jsme kruhové obrany se štíty – po skupinkách, celotáborově i v řadě.

Odpoledne, připraveni a s nově nabytou odvahou, jsme vyrazili na cestu k poslednímu bojišti. Do boje se pustil i náš jediný spojenec – **Kančí bůh Averil**. Na bitevním poli stálo hned několik nepřátel. Averil se bez váhání vrhl proti nim, skolil dva bojovníky a poté zaútočil přímo na Garadona. Boj trval dlouho, ale Averil přecenil své síly – pán Podsvětí zvítězil.

Těsně před svou smrtí nám Averil hodil měšec, který jsme rychle uschovali. Poté na nás zaútočili oživení padlí bojovníci - zatracení. Viděli jsme, že bez velitele nemáme šanci, a tak jsme se stáhli z boje. Boj s nemrtvými, které druidi stále znovu přivádějí k životu, zatím není v našich

silách.

Do tábora jsme dorazili bez ztrát. U ohniště jsme otevřeli Averilův měšec – uvnitř byl náhrdelník. Jeho část moci patřila Aine a nesla runu, kterou jsme viděli na mohyle. Rozhodli jsme se k ní vydat.

Na vrcholu hořel oheň. Jeden z nás našel stejnou runu na stěnách mohyly a vyňal ji, abychom mohli v náhrdelníku vyměnit kámen za svítek ukrytý uvnitř.

Kvůli dešti jsme svítek rozbalili v Paneláku. Obsahoval šifru, z níž vyšlo místo jménem **Taraxatovo ležení**. Přemýšleli jsme, co by tam mohlo být, a vzpomněli si na rituál, o němž dopoledne

v bitvě mluvil Garadon – prý chtěl ještě dnes večer oživit Averila. Nebyli jsme si jistí, ale vodítko to bylo.

Rozhodlo se, že se tam v noci vydá skupina dvanácti odvážných na průzkum. Oblékli se do černého, vzali baterky a zbytky viditelné kůže začernili uhlím. Zbytek tábora zatím hrál Ocásky o JimmyCoins a deskovky.

Kolem půl deváté průzkumníci vyrazili. U Pole smrti počkali na větší tmu a pak dorazili do Taraxatova ležení. Na místě byli louče, Garadon, dva druidi, Averil, běsové i nemrtví. Garadon s druidy vykonal rituál a Averil znovu ožil – tentokrát složil plnou oddanost pánovi Podsvětí. Ten mu svěřil Středozemí a úkol zbavit se zástav posledních lidí – nás. Druidům prý chybí duše pro jejich vojáky a Garadon zmínil i „relikvie v lidských nástrojích“, které potřebuje alespoň dvě k otevření brány do Nebes.

Náhle se vrátily běsí hlídky a oznámily, že nás cítí. Ze země jako by vyrostlo množství běsů a

nemrtvých, kteří se na nás vrhli. Utekli jsme na Pole smrti – naštěstí dál už nás nepronásledovali.

V noci se průzkumný tým tiše vrátil do spícího tábora. Po umytí maskování se rychle připojil ke svým druhům – některé ještě čekaly noční hlídky.

Pátek 25. 7. 2025

Ráno jsme si na nástupu shrnuli všechny události posledních dní a napadlo nás zkusit kontaktovat bohy – hlavně Aine – pomocí vzkazu na mohyle.

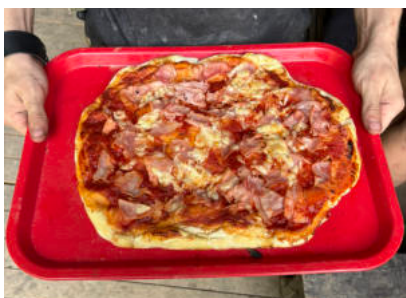
Zbytek dopoledne probíhalo PPO a každý oddíl si udělal vlastní program. O poledním klidu jsme nabrali sílu na odpolední hru, kterou si pro nás připravil Mike – **Čísla**. Hráli jsme ji na Lečobeach a spočívala ve sbírání papírků podle určené barvy a čísla. Zvládli jsme tři kola, a

pak už jsme byli tak unavení, že jsme se s chutí vrátili zpět do tábora.

Tam na nás čekala dlouho očekávaná a výjimečná večeře. Naši kuchaři Štefan a Berger se na ni připravovali už od rána – a stálo to za to! Podávaly se luxusní domácí pizzy, na kterých si všichni pochutnali a málokdo skončil u méně než dvou kousků.

Večer nás pobavila připravená **Partička**. Viděli jsme dramatickou stavbu tábora, názornou ukázkou, jak rozhodně nepředávat diplomy a vydávat jídlo, rande naslepo s antickou Medúzou, kněžnou Libuší a želvou, nebo teleshopping multifunkčních věcí. Nechyběl ani „catering“ v podobě popcornu a limonády. Do spacáků jsme zalezli vychechtaní a spokojení.

Sobota 26. 7. 2025

Ráno nás ze spacáků vytáhla písnička *Je ráno, je ráno* a v hudebním duchu se nesla i rozcvička. Ke snídani jsme dostali rohlík se šunkou – ale to nebyla jediná dnešní specialita. Ke svačině nás totiž čekaly voňavé donuty.

Během dopoledního PPO vyrazili **Minilidi** a **Dračice** do Hraštic. Cestou zpět potkali bohyni války Briganthii – sestru Kančího boha. Ta jim blíže vysvětlila význam mohyly: prý chrání tábor, a proto by nás v něm neměl navštívit žádný nechtěný host. Prozradila také, že když mohyla svítí, tedy když na ní hoří oheň, je ideální čas vydat se na vyluštěná místa. Pak jim věnovala svou ochranu a neviditelnost, protože prohlásila, že mají srdce válečníků, ale jejich paže jsou na nošení štítů krátké a slabé. Nakonec jim předala měšec se záhadným obsahem, který se rozhodli otevřít až společně s ostatními v táboře.

Ani **Pelikáni** v bunkru nepřišli o dobrodružství. Užívali si dopoledního PPO, když v tom zaslechli křik. Na louce pod nimi se objevili tři nemrtví a jeden běs. Mluvili o tom, že míří k nebeské bráně a že už je snad otevřená. Jakmile se ale příliš přiblížili, velký mix zvolil taktický ústup do tábora.

O těchto zážitcích jsme si povyprávěli u oběda, ke kterému byla výborná boloňská. Po poledním klidu nás čekalo další sladké překvapení – znovu donuty. Začali jsme mít pocit, že nás chtějí vykrmit a sníst ke svačině.

Odpoledne jsme se vydali na hru, během níž jsme navštívili všechny kontinenty světa:

- v **Austrálii** jsme skákali jako klokaní,
- v **Africe** jsme poznávali koření,
- na **Antarktidě** jsme předvedli tuleně a zimními palčáky si ulovili kousek čokolády,
- v **Asii** jsme čínskými hůlkami přenášeli kameny,
- v **Evropě**, konkrétně v Paříži, jsme stavěli co největší Eiffelovku,
- a v **Americce** jsme putovali poslepu.

Ke konci hry začalo pršet a u večere už lilo jako z konve. Na večerním nástupu jsme si navzájem sdělili události dopoledne a otevřeli tajemný měšec od bohyně války – uvnitř byly pergameny se šiframi. Po nástupu jsme je po skupinkách vyluštili a dohodli se, že pokud se zítra mohyla rozsvítí, vyrazíme na další výpravu.

Zbytek večerního PPO strávily oddíly různé: někdo se věnoval bobříkům, jiní poslouchali pohádky, hráli hry a střední oddíly mezi sebou zápasily v hangáru.

Neděle 27. 7. 2025

Ráno po snídani se mohyla rozsvítila a tím nám dala znamení, že je čas vydat se na místa z vyluštěných šifer.

Pelikáni vyrazili z tábora jako první, aby se do oběda stihli vrátit z Fafkova mlýna. Cesta tam proběhla bez potíží a na místě potkali bohyni prorocství. Pomohli jí zlomit kletbu Garadona, která ji poutala k jednomu místu, a za odměnu dostali přívěsek s runou. Cestou zpět však byli přepadeni Averilem a

jeho pětičlennou družinou. Ti se vyptávali, kde máme zástavy a proč se nemohli dostat do tábora. Když se jim nedostalo odpovědi, zaútočili. Velký oddíl se nakonec vrátil do tábora se třemi zraněnými a bez několika štítů a zbraní.

Bagristi zamířili k Vodopádům, kde potkali boha lékařství. I on byl Garadonem zaklet na jednom místě. Oddíl mu uvařil osvobozující lektvar a vysvobodil ho. Odměnou byl náhrdelník s runou. Při návratu do tábora potkali nemrtvé, ale podařilo se jim zatraceným vyhnout.

Smradlavé špinavé ponožky pomohly bohyni řemesel. Jejich úkolem bylo ušít pytlíčky a naplnit je bylinkami, což se jim podařilo, a i ony získaly runu. Cestou z Lesní svatyně byly přepadeny, ale ubránily se. U brodu pak potkaly velkou Averilovu armádu, před níž se musely uchýlit do bezpečí tábora.

Dračice se vydaly k Démonovi a setkaly se s bohem štěstí. Tomu Garadon vymazal všechny hezké vzpomínky z varkoče. Dračice mu proto nakreslily nové a tím ho vysvobodily. Odměnou byla další runa. I ony pak musely utíkat před zlem, než je stihlo dopadnout.

Minilidi, naši nejmladší, zamířili jen kousek za tábor. Pomohli bohyni umění postavit oltář, aby opět nabyla své síly. Odměnou pro ně byla také runa. Celkem jsme tak ten den získali pět nových run.

V táboře nás už čekala výborná sekaná od našich kuchařů. Únava se ukázala i během poledního klidu – táborová louka se skoro vyprázdnila a většina z nás zamířila ke spánku.

Odpolední program se nesl v duchu odpočinku: hrály se hry a někteří si zkoušeli lukostřelbu.

Dnešní den byl výjimečný i díky narozeninám **Valči**. S rodiči zařídili malý sušenkový dáreček pro každého. Ještě jednou jí tímto přejeme všechno nejlepší!

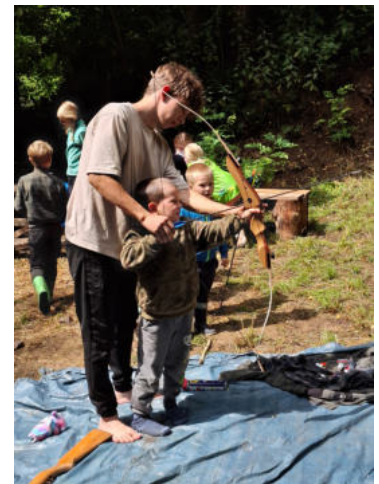
Na závěr dne nás čekal druhý slavnostní táborový oheň. Zapálili ho Max s Barčou. Společně jsme se zahráli u plamenů a zazpívali si naše oblíbené písničky.

Pondělí 28. 7. 2025

Probudili jsme se do deštivého rána. Naštěstí byly na programu workshopy, které se daly přesunout pod střešku, a tak zaplnily celé dopoledne i odpoledne.

- s **Anežkou** jsme objevovali zajímavosti o zvířatech a fungování lesa.
- **Domča** nás naučila lasovat – zkoušeli jsme nahodit talíř i krinolínu.
- **Lea** nás seznámila se souhvězdími a pověděla nám báje o jejich vzniku.
- **Stuart** s **Niky** a **Mikem** nás zase vedli při střelbě ze vzduchovky, praku a luku.
- **Cigi** nás naučila lépe se orientovat v mapě.
- v chill zóně u **Mušle**, **Lilky** a **Maťáka** jsme si pomalovali obličej a zahráli deskové i karetní hry.

Večer nás navštívilo **TV Lečo**. Viděli jsme několik vtipných reklam – nejen na kouzelné spreje proti všemožné havěti - třeba na slimáky nebo na děti, ale také Zprávy, plné zásadních a mnohdy i překvapivých informací. Předpověď počasí na sebe nechala déle čekat, ale

nakonec jsme se dozvěděli, že vlastně vůbec nevíme, jak bude. V Survivoru proti sobě soutěžili klasicky dva týmy v typických táborových disciplínách, např. v nošení barelů. Kluky v akci představovalo naše kuchařské duo a přestože proces tvorby nás dost znepokojil, výsledek byl jako vždy dokonalý. Večerníček s prasátkem Pepinou na táboře v Lečici nebo akce doktorky Quickové, která tentokrát rozdělovala trojčata, byly jen dalšími třešničkami na dortu našeho smíchu.

Úterý 29. 7. 2025

Ráno jsme vylezli unavení ze spacáků a na nástupu se dozvěděli, že celý den bude věnován PPO. Dopoledne se střední oddíly vydaly do Nového Knína na zmrzlinu a odpoledne se velký oddíl vypravil do Hraštic – také za zmrzlinou.

Večerní PPO v bunkrech nám přerušil oheň, který se znovu rozhořel na mohyle. Vložili jsme do ní získané runy a na oplátku získali dalších pět svítek se šiframi. Do jejich luštění jsme se pustili hned večer, ale s pátou šifrou jsme si nevěděli rady, a tak jsme ji odložili na ráno.

Poté následovala hra, kterou pro nás připravil Bagris. Hrála se potmě, bez Minilidí a Dračic, kteří už spali. Úkolem bylo získat co nejvíce lightsticků, aniž by nás vedoucí slyšeli a posvítili si na nás. Hra všechny nadchla a tak jsme do spacáků uléhali až v pozdních nočních hodinách – unavení, ale spokojení.

Středa 30. 7. 2025

Ráno se vybraná skupinka opět pustila do luštění páté záhadné šifry. Nakonec se jim podařilo najít řešení, a tak se po nástupu všechny oddíly vydaly na cestu.

Uhlíci šli na pole pod Nevadou, kde potkali boha Slunce. Jeho síla pocházela právě z něj, ale vlivem Garadonovy vlády začalo Slunce svítit stále méně. Pomohli mu

postavit oltář a přinesli oběť. Na oplátku slíbil, že se za nás přimluví u Aine, aby nás vpustila na Nebesa a pomohla v boji proti Garadonovi. Cestou zpět je přepadla skupinka nemrtvých zatracených a běsů, prohledala jim batohy, ale naštěstí se nikomu nic vážného nestalo.

Kyslíci zamířili za Malou Hrašticí, kde se

setkali s bohyní ohně. Jejich zkouškou bylo rozdělat oheň v kotlíku, aniž by se ho dotkli, a poté přepálit provazy, na kterých visely klíče. I oni si vysloužili přimluvu u Aine. Na cestě zpátky zachránili Dorfiho, kterého zajali nemrtví, když se je vydal varovat. Nakonec se všichni v pořádku dostali zpět do tábora.

Borci dorazili k

Vodopádům, kde na ně čekala bohyně vody. Jejich úkol měl dvě části – starší museli projít vodou pro pergameny a složit z nich slovo, mladší měli pracovat s trubkou, ale ta jim nešťastnou náhodou spadla dřív, než úkol dokončili. Situaci zachránili alespoň kyticí pro bohyni, která ji potěšila natolik, že jim rovněž přislíbila přimluvu. Do tábora se vrátili bez povšimnutí.

Neoni se vydali do Rokle vzkříšení, kde našli bohyni přírody. Upletli jí kopřivový provaz kolem pasu a květinový náramek, čímž jí dodali sílu. Prozradila jim, že Kančí bůh byl velmi

nerozvázný, a také slíbila, že se přimluví. I oni dorazili zpět do tábora v

pořádku.

Zlatička se vypravila na místo Poděkování dvou kněžen, kde z dálky zahlédla bohyni Fauny. Jejich úkolem bylo nasbírat pět kobylek. Úkol splnili a vysloužili si další příslib. Dozvěděli se také, že nemrtví nejsou nebezpeční, dokud nemají pána. Naštěstí cestou zpět žádného nepotkali.

Odpoledne měla být připravena hra, ale déšť

změnil plány, a tak probíhalo PPO. Někteří zamířili do bunkru, Špinavé ponožky měly narozeninovou párty a Pelikáni s Bagristy si šli zahrát kontaktní vlajky. A nutno podotknout –

Pelikáni vyhráli. Jaké překvapení!

Večer jsme ještě neměli dost a tak jsme si užili diskotéku v rytmu osmdesátek. Tančilo se a zpívalo v divokých rytmech a vůbec se nám nechtělo jít spát. Ještěže jsme svou žízeň mohli klasicky hasit v LečoBaru.

Čtvrtek 31. 7. 2025

Den jsme začali hrníčkem teplého kakaa. Dopoledne nás čekala hra Kokosy na sněhu. Každá skupinka si ze dřeva, provázku a kyticek postavila vlastní sáně a s nimi pak projela trasu plnou úkolů na louce.

Po cestě zpátky jsme však zahlédli u brodu běsa, který směřoval k Opatovi. Rozhodli jsme se ho sledovat a zjistit, kam jde. Plížili jsme se až k Poli smrti, kde jsme se ukryli a sledovali scénu před námi. Na Poli stáli čtyři běsové a druid a bavili se mezi sebou o tom, že už vědí, kde je

Nebeská brána, znají její slabinu a že se k ní vydají zítra v pravé poledne od křížku. Zmínili se také o našich nejmladších – že je nikde nevidí, a proto ochrana a neviditelnost funguje. Zároveň však říkali, že náš tábor mají stále pod dohledem a že nás zítra nikoho nenechají vyrazit, abychom je nemohli sledovat. Jakmile se rozešli naším směrem, rychle jsme se vrátili zpět do tábora.

Odpolední PPO jsme trávili v bunkrech. Večere se trochu opozdila, a tak jsme si stihli

zahrát ještě jedno kolo celotáborové trojnožky. Po několika pádech a letech vzduchem skončila remízou mezi Dorfím a Domčou. Ale to nebylo všechno – večer nás čekala dlouho odkládaná Dorfího hra. Vedoucí se snažili dostat do kruhu uprostřed tábora dřív, než jim děti strhnou fáborek z ruky. Hrál se nejprve po skupinkách, ale ve třetím kole se všechny děti spojily proti vedoucím. Protože platilo pravidlo „vítěz bere vše“, dokázaly společnými silami Bažinu porazit.

Potom už všichni unavení zalezli do spacáků, aby nabrali síly na další den.

Pátek 1.8.2025

Letos si jíme jako páni, k snídani jsme si pochutnali na párku s vajíčkem. Dopoledne si děti a vedoucí poměřili své mozkové kapacity při hře „Jste chytřejší než Bažina?“ Po litém boji proti vyslancům z řad vedoucích se ale ukázalo, že děti jsou chytřejší, nejchytřejší z nich pak skupinka Zlatička.

O poledním klidu jsme si odpočinuli a po něm byly vyslány dva průzkumné týmy ke dvěma křížům v okolí, nad Polem smrti a u Velké Hraštic. Oba se však po chvíli vrátily s prázdnou, ani jeden na místě nikoho nenašel. Zmatení jsme koukli znova do mapy a našli ještě jeden kříž za Velkou Hrašticí, ke kterému nebyl vyslán průzkum. Neměli jsem už moc času, a tak se k němu vydal rovnou celý tábor.

Již z dálky jsme viděli opozdilého běsa a rozhodli jsme se ho opatrně sledovat, až nás zavedl k větší skupině běsů, Averilovi a druidovi u Nebeské brány. Nakonec jsme se připlížili blíž, jen několik metrů od nich, abychom lépe slyšeli, co si budou povídat. Když to vypadalo, že zaútočí, z lesa za branou vystoupily tři bohyně války a začaly s nimi bojovat a bránit Nebeskou bránu. Averil už téměř zabil jednu z nich, když v něm jeho zbývající dobrota převládla, a místo ní zabil běsa a začal se omlouvat. Druid tomu však nenechal dlouhé trvání a Kančího boha svedl zpět na temnou stranu. Nakonec se bohyním povedlo bránu do Nebes ubránit a běsové slíbili, že přijdou za pár dní znova a ve větším počtu. Potom druid řekl, že cítí nevinné duše a tak jsme byli zpozorování. Dali jsme se na útěk a nikomu se naštěstí nic nestalo.

To však ještě nemělo být vše, od táborové brány jsme viděli cizí osoby u ohniště. Do tábora nemůže nikdo zlý, tak jsme uznali, že je bezpečné jít do tábora a seznámit se. Byla to sama bohyně Nebes Aine a její doprovod. Nejprve nám poděkovala za odvalu, ale zároveň nás varovala, že ještě ji budeme potřebovat. Prozradila nám, že Averil ještě není ztracen, protože v něm zbyla špetka dobra a bude snad možné jej zas obrátit na správnou stranu, dostane-li se z moci druidů a Garadona. Její síla sice s přibývajícím mocí Garadona slábne, ale ještě požehnala středním oddílům a ochránila místa, na kterých trávíme čas. Naším úkolem bude před velkou bitvou o nebesa získat pomoc bohyň války – mohyla nám v pravý čas vyjeví cestu. Na to nám předala další runy a odešla.

Po tomto dni jsme byli hladoví, a tak se rovnou zazvonila příprava na večeři. A dali jsme si langoše jak z poutě, snad ještě lepší. Na večerním nástupu jsme si vše shrnuli a jelikož to trvalo docela dlouho a z večerního PPO zbyla hodina, dopřáli jsme osobní volno. Každý si tak mohl dělat, co chtěl. Hrály se hry, povídalo se či běhalo.

Sobota 2.8.2025

Ráno nás, letos již podruhé, vzbudila písnička a na rozsvičce si celý tábor zatancoval nejen do rytmu Tance princezen. Dopoledne bylo PPO, ale zkrátila ho mohyla, na které se opět rozhořel oheň. Po rychlém obědě se do mohyly vložili runy a dostali jsme další svitky. Šifry jsme rozluštili a kvůli vzdálenostem jsme se tentokrát rozdělili po oddílech na tři skupiny – Pelikáni, kteří šli na Královu stolicí, střední oddíl šli na Nevadu a Dračice s Minilidmi ke štole u Nového Knína.

Velký oddíl vyrazil jako první a rychle došel do Malé Hraštic na vlak do Mokrovrat. Z Mokrovrat pak vyrazili na Královu stolicí. V jejím okolí v lese potkali bohyni války a museli poslepu projít Cestu bohů, aniž by se pustili provázku. Na konci našli rukojeť starého meče. Bohyně jim poradila i taktiku do boje, a to využívat terén, schovávat se do děr a roklí, útočit zezadu a z boků, dělat falešné útoky, rozdělit se na skupiny... a že mají ještě budou potřeba. S krabicí s kusem meče se vraceli do tábora, ale byli přepadení Averilem a jeho poskoky. Nikomu se naštěstí nic nestalo a zvládli jim utéct i s mečem, aniž by si ho naši nepřátelé všimli.

Střední oddíl došli na Nevadu, kde potkali druhou bohyni války. Jejich úkolem bylo pomocí žlabů přenést míček, ale nesměl jim spadnout. To se jim na druhý pokus podařilo a taky dostali část meče – horní část čepele. S mečem obdrželi i pergamen, na kterém má být napsáno místo poslední bitvy. Po cestě zpátky zahlédli běsa, ale zvládli se mu vyhnout.

Naši nejmenší šli ke štole, kde a za odměnu dostali špičku čepele meče

potkali třetí bohyni války. Prošli opičí dráhou a informací, že poslední bitva se bude konat při

třetím západu Slunce. Cestu do tábora jim naštěstí nikdo nepřekazil.

Večer jsme si vše shrnuli, zbylo nám málo času a byli jsme unavení, takže jsme dostali osobní volno a posunula se večerka o hodinu dřív.

Neděle 3.8.2025

Ráno jsme se probudili a všimli si, že mohyla hoří. Místo rozcvičky jsme se u ní sešli a vyslali k ní tři z nás, kteří na ní našli viset runu a vyměnili ji za svítek. Ze šifry jsme vyluštili Hladomor a rozhodli se tam všichni vydat. Na místě

jsme našli kováře. Říkal, že má ochranu od bohyně války a že se mu zdál sen, ve kterém mu Aine dala runy z naší mohyly.

Když se ráno probudil, držel je v ruce. Dali jsme mu všechny části meče od bohyň válek a on nám prozradil, že jsou to úlomky Naillova meče, se kterým bránil Středozemí proti Garadonovi. Meč byl po bitvě zlomen a uschován u bohyň válek dokud nenastane čas, kdy lidé si dobytou Středozemí zpět. Kovář slíbil, že meč uková a vloží do něj sílu nebeských run. Jako protislužbu jsme mu nasbírali dřevo na oheň, ale objevili se dva běsové a kovář nám řekl, ať raději jdeme. Do tábora jsme se vrátili v

pořádku i s našimi nejmenšími, kteří to statečně celé ušli i přes bolest nožiček.

O poledním klidu jsme si odpočinuli a odpoledne bylo PPO, kdy jsme šli všichni do bunkrů až na velký oddíl, který luštil šifru s místem poslední bitvy. Po několika hodinách to zvládli a vyšlo jim místo „falešná věštkyňe,“ které se nachází na půl cesty mezi Velkou Lečicí a obcí Krámy.

Po večeri nám Ema s Laurou zapálily třetí slavnostní táborový oheň, a tak jsme se chopili zpěvníků a provětrali naše hlasivky u táborového ohně. Nechyběli ani pohybové kousky jako Slunce zapadlo či Pod dubem, za dubem.

Pondělí 4.8.2025

Ráno si Pelikáni a středňáci místo rozcvičky zahráli vlajky a u snídaně se tak nestrhla bitva kvůli ovesné kaši. Ještě před odchodem do bunkrů nás v táboře navštívili kovář s bardem a přinesli ukovaný meč. Ukázalo se, že bard není úplně bard, ale majitel meče, bůh Středozemí Naill. Sledoval naše úsilí pomoci lidem i bohům proti Garadonovi. Převzal si od kováře meč a řekl nám, že bude poctěn, pokud ho budeme do bitvy proti Garadonovi následovat. My souhlasili a Naill nám předal text starobylé bojové písně lidí. Domluvili jsme se, že se sejdem na půli cesty na bitevní pole, před slunce západem u kříže na Poli smrti. Rozloučili jsme se s kovářem a s Naillem si řekli nashledanou. Když oba

odešli, přečetli jsme si text písně a hledali vhodnou melodii. Když už to chvíli trvalo a každý si pobrukoval nějakou melodii, Max si začal prozpěvovat Wellermana a najednou byla bojová melodie na světě. Několikrát jsme si píseň zkusili zaspívat, text si opsali do každého oddílu, abychom mohli trénovat a odebrali se do bunkrů na PPO a dotvářet zbraně.

Zapřijmy vlaj, zpěvy zní,
zvedněme štíty, druzi mí!
Všava jest, to nastal den,
kdy pán zla je poražen!
Povzlaň, meč se vešť,
v našich trdech zib, bisko, čest!
Zpívám, vyhrajem,
zas žije Středozem!

O poledňáku se otevřela Krafárna, takže jsem se zbavili přebytečných peněz a udělali nákupy. Před večerí jsme pod vedením Kachny nacvičili bojové taktiky a dohodli si role. Po chlebu s pomazánkou jsme se oblékli do varkočů a naposledy vyrazili do boje. U kříže nad Polem smrti na nás čekal Naill a po zaspívání bojové písně jsme společně s ním vyrazili zachránit Nebesa a Středozemi.

Už z dálky jsme viděli, že u remízku nad bitevním polem na nás čeká Aine s bohyněmi válek. Naill se pomalu vytratil z našeho čela a před Aine předstoupil jako poslední z nás, zahanben svým neúspěchem ubránit svou zem. Aine však byla jen ráda, že ho opět vidí a vyjádřila mu svou podporu, ona i bohyně válek, které nám přišly na pomoc. Války si nás rozdělili na tři skupiny,

kteře měly různé úkoly. Nejmladší měli pod vedením Aine uvařit kouzelný lektvar na záchranu Kančího boha. Skupina vybraných statečných měla za úkol Averila

nalákat do magického kruhu, který připraví Aine, abychom mu mohli dát kouzelný lektvar. Poslední, největší skupina měla za úkol bránit naše nejmenší a odrážet útoky zatracených a bésů. Odložili jsme batohy, pevněji uchopili své zbraně a následovali bohy do bitvy o Středozemí.

Jen co jsme vyšli na louku pod remízkiem, spustila se mela. Skupina odvážných pronikla do řad našich nepřátel, aby získali pozornost Kančího boha. Naše nejpočetnější skupina vytvořila linii, kterou měli za úkol držet. Naši nejmenší se pustili do práce pod vedením Aine. Běželi nasbírat dřevo na oheň, abychom co nejrychleji mohli uvařit kouzelný lektvar. Byli neuvěřitelně stateční, nevydali ani hlásku, aby se neprozradili, přestože několik z nich cestou potkalo vosí hnízdo a odnesli si jedno či více žihadel. Lektvar tak zvládli uvařit v rekordním čase a Kančí bůh byl vysvobozen hned, jak se ocitl v Ainině magickém kruhu. Bohyně válek se pustili do bitvy po boku svého osvobozeného bratra. Nejprve bylo potřeba se zbavit mocných druidů. Když skolili prvního, druhý druid se

dal na úprk s hlavou v rukách a pokřikující nesmysly. Dvě bohyně se ale vydaly za ním a zničily ho. Spolu se skolem druidů padla většina zatracených. Zbýval Garadon a bésové. Garadona vyzval na souboj Naill. Garadon se snažil ho ochromit tím, že mu připomněl jak to dopadlo, když spolu bojovali naposledy, ale Naill se nedal. Poslední souboj bohů byl tak

strhující, že jsme všichni přestali bojovat a sledovali jejich bitvu slov i mečů. Gardon podcenil sílu Nailla, který díky Ainině daru vládl nejen mečem Středozemí, ale i runami Nebes. Gardon byl poražen, avšak než mohl Naill zasadit smrtelnou ránu, zasáhla do bitvy Aine. Řekla, že smrti již bylo dost a Gardon si

zaslouží jiný trest. Za pohrdání lidmi a zničení mnoha lidských rodů, stane se jedním z nich a dožije ve Středozeří jako člověk. Garadon začal žebrot o smrt, ale Aine byla neoblomná. Omluvila se Naillovi, že tím rozsévá zlo v lidském světě, ale i to je součástí rovnováhy. Naill její omluvu přijal a slíbil, že na Garadonovo plémě dohlédne. Zbývalo vyřešit, co s Podsvětím. Běsové stáli bez pána a brána do Podsvětí byla zavřená. Moudrost vládkyně Nebes se opět projevila, když prohlásila, že Kančí bůh si zaslouží příležitost dokázat své kvality. Navrhla mu převzít Podsvětí a dát ho do pořádku, aby byla mezi světy opět rovnováha a vůle Stvořitele tak byla naplněna. Kančí bůh s díky přijal a otevřel bránu a nařídil všem běsům i zatraceným, aby se vrátili do své říše. Poté nám všichni poděkovali, my se rozloučili a vydali se na pochod zpátky do tábora.

Opojeni vítězstvím jsme se zastavili na Poli smrti na drobné občerstvení a udělali si několik vítězných fotek v západu Slunce. S lehkým krokem a radostí v našich srdcích jsme vyrazili do tábora. U Traverz jsme se ale zarazili, když jsme zpozorovali loučič za brodem. Průzkum nám sdělil, že loučič je za brodem víc a vedou ke starému ohništi. Obezřetně jsme se tam vydali. Několik ohňů plálo na místě starého ohniště, u stolu seděly bohyně válek a u velkého ohně stála Aine, Averill a Naill doprovázeni bohyněmi nebes. Ještě jednou nám poděkovali a slíbili, že nám bohyně fauny dá na oslavu vítězství jednoho ze svých kanců. Averill znovu přísahal, že dá Podsvětí do pořádku a Naill slíbil, že Středozeří navrátí jeho původní slávu. Jelikož čas bitvy skončil, museli jsme odevzdat štíty, kterých už netřeba. Varkoče svých rodů jsme si mohli nechat na památku našeho slavného vítězství. Dali jsme si poslední sbohem a vyrazili do tábora, snad

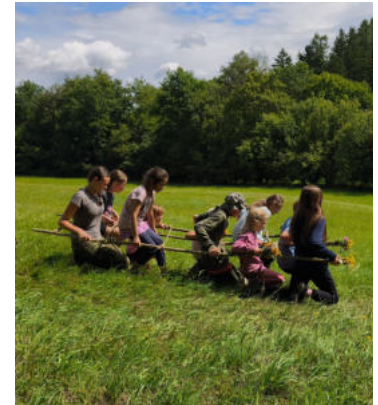
ještě radostněji než předtím. Když jsme se v táboře s rozzářenýma očima sešli v Paneláku, rozhodli jsme se naše vítězství si ještě více oslavit a to prodlouženým budíčkem. S tímto vědomím jsme rychle zavítali do spacáků, abychom naspali co nejvíc.

Úterý 5.8.2025

Dnešní den jsme začali s ešusem müsli. Dopoledne bylo oblíbené PPO, během kterého se oddíl odebraly do bunkrů užívat si poslední letošní dny. Při návratu do tábora jsme u brány objevili velkou kančí kýtu na jehličnatém podnosu - slíbené poděkování od bohů. Kýtu jsme přinesli kuchařům do tábora a ti se dali do jejího pečení, abychom si na ní k večeři mohli všichni pochutnat.

Odpoledne nás čekala další hra, kde jsme se snažili uloupit co nejvíc surovin, aniž by nás chytili piráti. Běhali jsme po

louce mezi přístavy a vyhýbali se pirátům, co to šlo. Vyběhaní po hře jsme přišli do tábora k vůni pečené kýty, kterou jsme si přidávali dokud z ní nezbyly jen kosti.

Večer bylo odpočinkové PPO, které většina oddílů trávila v táboře. Minilidi imaginacemi, Pelikáni a Bagristi hraním her, Dračice vyráběním.

Středa 6.8.2025

Dnešní den začal sladkou snídaní – houskou s čokoládovou pomazánkou, často hodnocenou jako nejlepší letošní snídaně. Dopolední PPO trávily oddíly v bunkrech. Minilidi hráli na schovávanou a jelikož se dnes udělalo po dlouhé době opět vedro, skoro celý tábor se vyrazil vykoupat na Lečobeach. Jen Dračice neohroženě došly do Malé Hraštice nakoupit si dobroty na spaní v bunkru.

Je středa, a to znamená jediné – diskotéku, tentokrát ve stylu pyžamové párty. Jít v noci na záchod je běžně dost odvážný čin, ale na diskotéku navázal bobřík odvahy. Nešlo se jen na kadiboudy, ale až na okružní cestu přes starou louku, bunkry a zpátky do tábora přes Korunovační les.

Čtvrtek 7.8.2025

Dnes se tábor rozvoněl vůní šamponů a sprcháčů, jelikož se hned ráno roztopil bratar a umýval se jeden oddíl za druhým. Na odpoledne si pro nás vedoucí připravili překvapení, vyzdobili jsme auto Jimmy otisky našich rukou. Večer nás čekal zlatý hřeb tábora – spaní v bunkrech. Nejdřív jsme se unavili kradením členů oddílů z bunkrů, běháním na „návštěvy“, potom se začalo vařit.

Minilidi, Dračice a Špinavé ponožky si udělali tradičně čínské polévky, Bagristi si opekli buřty, párky a marshmallow a Pelikáni 2025 si pochutnali na burgrech. Mike postupně všechny obešel s kytarou, takže i na zpívání došlo. V nočních hodinách jsme všichni zalezli do hamak či pod střechu bunkrů a vyspali se jako ještě nikdy.

Pátek 8.8.2025

Předposlední den tábora se již tradičně nesl v duchu balení a přípravy ohně. Dopoledne se celý tábor vydal na chrástí a březovku a zbytek času do letošního posledního jídla s ešusem jsme strávili hraním Ocásků.

Odpoledne vedoucí a pár dobrovolníků začali bourat stany a vyklízet, zbytek tábora se šel koupat do Kocáby. K večeri jsme si tradičně pochutnali na kebabu, jehož vůně se linula do okolních lesů a luk. Čekala nás poslední noc a s ní i poslední slavnostní táborový oheň, který nám zapálily Stuartovna s Mušlí, paní hlavní vedoucí. Přijela i návštěva, a tak kytar a zpěvu nebylo málo.

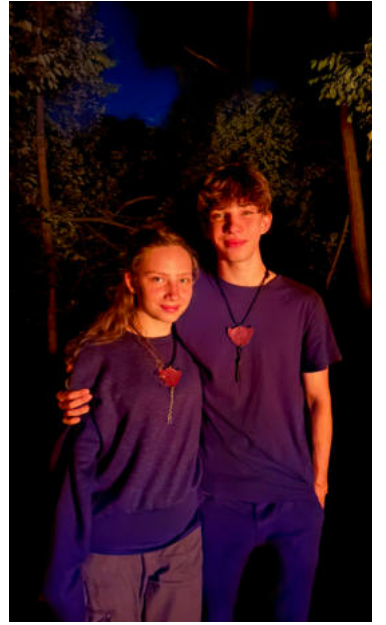
LESNÍ MOUDROST V ROCE 2025 ZÍSKALI :

• FILIP KROTKÝ	1.STUPEŇ
• DAN HŮLA	1.STUPEŇ
• VERONIKA STUARTOVNA NERÁDOVÁ	3.STUPEŇ
• MIŠKA DÖRFLEROVÁ	1.STUPEŇ
• PÁJA PAIDAR	1.STUPEŇ
• LUKÁŠ PAWLIS	2.STUPEŇ
• PEŤAN VITÁK	2.STUPEŇ
• DOMČA JÍNOVÁ	3.STUPEŇ
• ŠTEFAN KOCIAN	4.STUPEŇ
• MAJDA MUŠLE HÁJKOVÁ	4.STUPEŇ

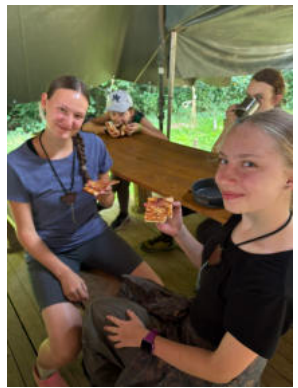

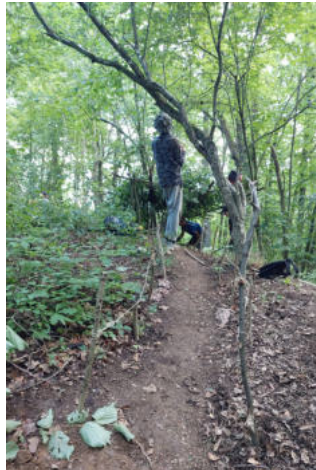

Báááágr!